

Отклањање сумњи у вези Ислама

<Српски – Serbian – صربي>

Мухамед Ел-Абдулхај

Превод: Марко Вучковић

Рецензија и обрада: Фејзо Радончић

رفع كثير من الشبهات حول الإسلام

محمد بن عبد الله الحي العبد الحي

ترجمة: ماركو وتسكوفيتس

مراجعة: فيزو رادونشيش

**Отклањање сумњи у вези Ислама и
теме везане за: порез немуслиманима
(џизја), ропство, отпадништво,
ширење вере мачем, убијање
немуслимана, одсецање руку, хиџаба,
полигамије, Посланикове женидбе са
младом Аишом**

Предговор

У име Бога, Милостивог, Самилосног

Сва хвала припада Аллаху, једином, нека су Аллахов мир и благослов над последњим послаником, Мухамедом, његовом породицом и блиским следбеницима. Овом малом брошуром тежимо да људима, радећи на мисионарским активностима (упознавањем немуслимана са Исламом), помогнемо у разјашњавању неких заблуда о Исламу.

Укратко, неки људи се путем интернета користе многим заблудама и погрешним схватањима Ислама. Једноставна и чиста улога *мисионарства* је да укаже на праву слику о Исламу и разјасни ове зблуде на најисправнији начин. Ова кратка брошура је написана у те сврхе и надам се да ће она постати корисна многим мисионарским активистима на интернету.

Најлепше жеље,

Мухамед Абдулхеј, Ахса, Фебруар 2015. год.

+966503925046, miswatch@hotmail.com

Порез (Цизја)

1. **Цизја** или главарина је порез скупљан од стране исламске државе од немуслиманских субјаката, од стране оних који испуњавају одређене критеријуме. Порез се прикупља од способно-радних и одраслих мушкараца (уз одређене изузетке). **Цизја** је материјални доказ немуслиманима да прихватају и да се потчињавају држави муслимана и њеним законима. За узврат, не-муслиманским субјектима се дозвољава да у слободи практикују своју веру, уживају део општинске аутономије, обезбеђена им је заштита муслиманске државе од спољних агресора и ослобођени су војне службе и зеката¹ који је прикупљан од искључиво муслиманског грађанства.
2. **Цизја** или главарина је постојала пре Ислама тј. Исламом се не уводи ова пракса по први пут.
3. Ислам искључује од плаћања **Цизје** оне људе који су у немогућности да испуне, попут (слепих, деце, старијих, сиромашних). Шта више, особама са инвалидитетом се даје новац као подршка и помоћ.
4. Износ **Цизије** је мали и тривијалан и данас износи од 4.75 до 19 долара.
5. **Цизија** је ту због пружања сигурности, повољности за практиковање верских обреда, а притом неучествовање у ратовима које муслимани воде због своје а и њихове

¹Обавезна милостиња за сваког муслимана чији иметак прелази вредност која је исламским законом унапред одређена.

сигурности. Осим тога, доказује владавину исламске власти у тој заједници.

6. Зекат који имућни муслимани морају да плаћају је већи од **Цизије**. Ово је такође један од доказа који показује да мотив за прихватање Ислама не може да буде новац.
7. Исус је сам давао главарину (Матеј 17:27)

„Али да их не саблазнимо, иди на море, и баци удицу, и коју прво ухватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеш статир; узми га те им подај за ме и та се.“ (У контексту с претходним стиховима о порезу)

8. Исус се слагао да се главарина треба давати осталима (Матеј 22:17-21)

„Кажите нам дакле шта мислиш ти? Треба ли дати харач Цезару или не? Разумевши Исус лукавство њихово рече: Што ме кушате, лицемери? Покажите ми новац харачки. А они донесоше му новац. И рече им: Чији је образ овај и натпис? И рекоше му: Цезаров. Тада рече им: Подајте дакле Цезарево Цезару, и Божије Богу.“

9. У Новом Завету, главарина је сматрана правом државе (Посланица Римљанима 31:6-7)

„Јер за то порезе дајете; јер су слуге Божије које су за то исто постављене. Подајте, дакле, свакоме шта сте дужни: коме дакле порезу, порезу; а коме царину, царину; а коме страх, страх; а коме част, част.“

Ропство

1. Ропство је постојало пре ислама (код Римљана, Грка) тј. Исламом се не уводи ова пракса.
2. **Нити Стари, нити Нови Завет не забрањују ропство!**
3. У раним периодима Ислама, било је претешко потпуно елиминисати ропство одједном јер је оно имало јак економски утицај и на њему се ослањала радничка класа и оно је било широко распрострањено међу тадашњим светом.
4. Ислам захтева да се према робовима опходи лепо и са поштовањем.
5. Ислам као идеја је водила борбу на искорењивању извора ропства искупљењем за многе грехе, па је најбоље искупљење за многе грехе управо ослобађање роба. И још, Ислам стално муслимане подстиче да ослобађају робове.

Ширење вере мачем

1. Ислам је поново обновљен од једне једине особе - Мухамеда. Неколицина његових следбеника била је сиромашна и нејака.
2. Веровање је у срцу и са убеђењем а не постиже се силом или мачем.
3. Ислам се у Медини међу Арапима проширио лепим и мудрим проповедањем а не силом или ратом.
4. У Исламу, ситуација која се сматра нормалном је мир, рат је план за ванредне случајеве и у случају нужности.
5. Ислам је најбрже раширена вера према Гинисовим рекордима.
6. Зашто многи образовани немуслиманци (свештеници, часне сестре, професори, доктори) прелазе на Ислам?
7. Малезија и Индонезија су највеће исламске заједнице; међутим, у историји не постоји запис да је и један муслимански ратник икада крочио тамо. Ислам су људима пренели учењаци, исламски мисионари и трговци, превасходно својим лепим карактерним особинама.
8. Ислам је владао Индијом више од 1000 година, а данас је у Индији ипак доминантна вера хиндуизам што указује да су имали право на исповедање своје идолопоклоничке религије.
9. Ислам је владао Европом, Сиријом, Либаном, и Палестином. Током чега су хришћани имали

могућности да слободно практикују своје обреде а све оне цркве које сами хришћани нису напустили су остале и данас на својим местима, са својим верницима, а оне које цркве које су биле напуштене од стране хришћана су временом претворене у исламске богомоље.

10. Посланик Мухамед је опростио многим својим непријатељима и оним људима који су покушавали да угрозе његов живот и живот муслимана.
11. Током прве 23 године Ислама, укупан број убијених немуслимана био је мањи од 400 људи.
12. Сви немуслимански убијени током ратова сахрањени су од стране муслимана како њихова тела не би била скрнављена од стране животиња.
13. Исламски прописи подстичу муслимане да воде рачуна о својим заробљеницима и да се према њима опходе лепо.
14. Већина ратова није била започета од стране муслимана и већина ратова је била неравномерна (бројчано су муслиманске снаге биле малобројније).

Убијање немуслимана

1. У Кур'ану не постоји одломак (ајет) који наређује муслиманима да бесправедно убијају немуслимане, осим ако то правда захтева.
2. Да Ислам својим следбеницима наређује убијање немуслимана, то би значило да данас ни један немуслиман не би требао да постоји.
3. Док са друге стране видели смо убијање Црвених Индијанаца, поробљавање Африке и Азије, револуције, Први и Други светски рат, бацање атомске бомбе (Нагасаки; Хирошима) од стране Америчке државе и многе друге злочине за које су одговорне данашње „цивилизоване“ западне државе...!
4. Исправан начин разматрања није узимање из контекста једног дела кур'анског одломка а занемаривање остатак одломка тј. мора се у обзир узети цео одломак.²
5. У Поновљеном Закону 20:10-18 (Стари Завет) пише: **„Кад дођеш под који град да га бијеш, прво га понуди миром. Ако ти одговори миром и отвори врата, сав народ који се нађе у њему нека ти плаћа данак и буде ти покоран. Ако ли не учини мира с тобом него се стадне бити с тобом тада га биј. И кад га Господ Бог твој преда у руке твоје, побиј све мушкиње у њему мачем. А жене и децу и стоку и шта год буде у граду, сав плен у њему, отми, и једи плен од непријатеља својих, који ти да Господ Бог твој. Тако чини са свим градовима, који су далеко од тебе и нису од градова ових народа. А у**

² Види “Да ли Ислам промовише насиље” др. Закир Наик.
islamhouse.com/sr/articles/811016/

градовима ових народа, које ти Господ Бог твој даје у наследство, не остави у животу ни једну душу живу. Него их затри сасвим, Хетеје и Амореје и Хананеје и Ферезеје и Јевреје и Јевусеје, као што ти је заповедио Господ Бог твој. Да вас не науче чинити гадна дела која чинише боговима својим, и да не згрешите Господу Богу свом.“

6. У Бројевима 31:17-18 се наводи: „Зато сада побијте сву децу мушку, и све жене побијте, које су познале човека (које нису невине). А девојке, које не познаше човека, оставите у животу.“
7. У старом Завету (Исус Навин 6:21) се наводи: „И побише, као проклето, оштрим мачем све што беше у граду, и жене и људе, и децу, и старце, и волове, и овце и магарце.“
8. Такође се у Исусу Навином 11:10-12 наводи: „И вративши се Исус у то време, узео Асор, и убио цара његовог мачем; а Асор беше, пре, глава свим тим царствима. И побише све живо што беше у њему оштрим мачем секући, те не оста ништа живо; а Асор спалише огњем.“
9. 1 Самуилу 15:3 „Зато иди и побиј Амалика, и затри као проклето све што год има; не жали га, него побиј и људе и жене и децу и шта је на сиси и волове и овце и камиле и магарце.“
10. По Матеју 5:17, Исус је казао: „Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да испуним.“

11. Матеј 10:34 „**Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на земљу; нисам дошао да донесем мир него мач.**“

12. У Луки 19:27 се такође наводи да Исус каже: „**А оне моје непријатеље који нису хтели да ја будем цар над њима, доведите амо, и исеците преда мном.**“

Једна од највећих заблуда о Исламу је да је Ислам ратоборна вера. Неколико одломака (ајета) из Кур’ана често је цитирано ван контекста од стране оних који врло мало знају о њему како би обнављали мит да Ислам промовише насиље, крвопролиће и бруталност и да подстиче муслимане да убијају невернике. Ради се о следећем кур’анском одломку који је извађен из контекста.

„Убијајте многобошце где год да их нађете“. (Кур’ан 9:5) Али како би на прави начин разумели ове речи неопходно је да их вратимо назад у њихов одговарајући контекст. Након неколико војних кампања којима су Мекански пагани покушали да униште муслимане, успостављен је мировни споразум између ове две стране. Пагани су убрзо прекршили овај споразум, па је муслиманској војсци било наређено да наставе борбу против оних који су их нападали. Свакако, овај одломак не може бити употребљен као доказ да Ислам промовише насиље нити да наређује убијање било кога изван његовог пута.

Људи на које се у овом одломку алудира су пагански Арапи који су водили рат против Посланика Мухаммеда, мир над њим, и муслимана, и након што су прекршили свој завет и све споразуме са њим. Овај одломак не говори о другим народима и без сумње се не односи на јевреје, хришћане и

пагане изван Арабије. Одломак који следи, који је једноставно игнорисан од стране противника, одломак који је наставак претходном и који употпуњује смисао:

„Ако те неко од многобожаца замоли за заштиту, ти га заштити да би он саслушао Аллахове речи, а потом га отпрати на место поуздано за њега. То је зато што они припадају народу који не зна.“ (Кур’ан 9:6)

Који би војни заповедник данас својим војницима наредио да непријатеља поштеде током борбе а да га затим отпрате до сигурног места? Али, то је оно што Бог налаже у Кур’ану. Ислам и у рату води рачуна о милости и поштовању непријатеља за разлику од било којег другог система. Ислам наређује да се муслуманске војске према непријатељима морају односити праведно на бојном пољу и да се треба повићи јасна линија између бораца и цивила на непријатељској територији.

Послаников наследник и најбољи пријатељ Ебу Бекр, водећи се упутствима Посланика Мухаммеда, мир над њим, поручује својој војсци: **„Не убијте ни једну стару особу, дете или жену, не убијајте монахе из манастира.“**

За оне непријатеље активне у борбама и оне који су узети за ратне заробљенике листа права је подугачка. Не сме бити мучења, убијања рањених и беспомоћних, нити сакаћења лешева непријатељских војски. Да је сврха борбе била да се неверници приморају да приме Ислам, посланик Мухаммед никада муслиманима не би наредио да се уздрже од непријатељства након што би непријатељ попустио, и забранио је убијање свештеника и монаха који су предводници тог народа у њиховој вери.

Шта више, у Исламу се рат дозвољава једино у одређеним и критичним околностима као последње средство и када сви остали покушаји за успостављање мира пропадне. Ово је заиста логичан избор за било који народ. Саме западњачке земље данас бране неопходност рата како би се применила или одржала њихова перцепција мира и не сматрају га опасним злом.

Мухамед (мир над њим) је био посланик милости, али је био приморан да се окрене борби када би одређени зли моћници одбили милост и моралне вредности и настојали да друге лише ових вредности. Понекад је морао да се бори само ради опстанка своје мисије. Упркос томе, укупан број дана које је посланик требао да посвети дефанзивним ратовима не броји ни годину дана, а његове најчувеније борбе нису трајале дуже од једног дана. Након што је сигурност била осигурана, он се одмах окретао миру и дипломатији.

У Кур'ану јасно пише:

„И борите се на Аллаховом путу против оних који се боре против вас, али ви не отпочињите борбу! – Аллах, доиста, не воли оне који започињу борбу.“ (Кур'ан 2:190)

„Ако они буду склони миру, буди и ти склон и поуздај се у Аллаха, јер Он, уистину, све чује и све зна.“ (Кур'ан 8:61)

Оружје се једино може повући против оног који наставља да прогања и угњетава друге и спречава их да прате своју сопствену савест у питањима вере и слободан избор вере. Чак и када су приморани да се боре и самим тим освоје земљу, њихова дужност постаје успостављање Божијег закона и подршка правде за све људе, муслимане и немуслимане.

Њихово право није да некога присиљавају на приhvатање Ислама. Немуслиманима је дозвољено да остану у својој вери и да је практикују, иако се од њих очекује да поштују исламске законе и да не изазивају немире и nerede.

Одсецање руке

1. Циљ овог чина је заштита и одржавање друштва и заједнице.
2. Затвор није увек решење.
3. Заједница је битнија од појединца.

Навешћемо неке псалме из Старог и Новог Завета.

„Око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу. Ужег за ужег, рану за рану, ногу за ногу.“ (Излазак 21:24-25)

„А камоли људе безбожне, који убише човека правог, у кући његовој, на постељи његовој! Нећу ли тражити крв његову из ваших руку, и вас истребити са земље? И заповеди Давид момцима својим, те их погубише, и одсекоше им руке и ноге, и обесише код језера хевронског; а главу Исвотејеву узеше и погребеше у гробу Авенировом у Хеврону.“ (2 Самуелова 4:11-12)

„Али ако гвожђем удари кога, те онај умре, крвник је, нека се погуби такав крвник.“ (Бројеви 35:16)

„Нека не жали око твоје: живот за живот, око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу.“ (Поновљени закон 19:21)

„Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нисам дошао да покварим, него да испуним.“ (Матеју 5:17)

Отпадништво

1. Не постоји у Исламу приморавање у прихватању вере већ је то једино лични избор сваког човека.
2. Постоји разлика између јавног отпадништва и тихог отпадништва.
3. Да ли сте чули за било какво отпадничко убиство? Када? Где? Молим вас реците.

4. Став неких истакнутих теолога: „Не убити отпадника.“
5. Убијање отпадника се мора јако добро проценити од стране суда.
6. У случају отпадништва, оно што следи није директно убиство већ:
 - Саветовање и позивање у Ислам
 - Истрага о разлозима отпадништва
 - Отклањање његовог неразумевања и сумње у вези Ислама.
7. Успоставља се како би се контролисала промена вере и поремећај у народу.
8. Неки одломци из Библије који говоре о тој теми: „**Ако би те подбадао брат твој, син матере твоје, или син твој или кћи твоја, или жена твоја мила, или пријатељ твој који ти је као душа твоја, говорећи ти тајно: Хајде да служимо другим боговима, који ниси знао ни ти ни оци твоји, између богова других народа који су око вас, близу или далеко од тебе, од једног краја земље до другог, не пристај с њим нити га послушај; нека га не жали око твоје, и немој му се смилovati нити га таји, него га убиј: твоја рука нек се прва дигне на њ да га убијеш, па онда рука свега народа. Заспи га камењем да погине; јер те хтеде одвратити од Господа Бога твог, који те је извео из земље мисирске (Египта), из куће ропске.**“
(Поновљени закон 13:6-10)

9. „Ако се нађе код тебе у коме од места твојих, која ти да Господ Бог твој, човек или жена да учини зло пред Господом Богом твојим преступајући завет Његов, и отиде те служи другим боговима и клања им се, или сунцу или месецу или чему год из војске небеске, што нисам заповедио, и теби се то јави и ти чујеш, онда распитај добро; па ако буде истина и доиста се учинила она гадна ствар у Израилу, изведи оног човека или ону жену, који учинише зло, на врата своја, човека оног или жену, и заспи их камењем да погину.“ (Поновљени закон 17:2-5)

Хиџаб

1. Обавеза и покорност Богу је први мотив и разлог ношења хиџаба.
2. Хиџаб је одраз скромности жене која га носи. Он делује попут штита који је чува.
3. Слеђење начина облачења најчасније жене „Девике Марије“.
4. Хиџаб је покривање главе, а не ума.

„И свака жена која се гологлава моли Богу или пророкује, срамоти главу своју; јер свеједно као да је обријана. Ако се, дакле, не покрива жена, нека се стриже; ако ли је ружно жени стрићи се или бријати се, нека се покрива.“ (1 Корићанима 11:5-6)

„Лепа ти си, драга моја, лепа ти си, очи су ти као у голубице између витица твојих; коса ти је као стадо коза које се виде на гори Галаду.“ (Песма над песмама 4:1)

Вишеженство

1. Вишеженство је била нормална пракса још давно пре исламског периода.
2. Ислам није измислио / започео вишеженство.
3. Полигамија је у Исламу дозвољена али не и обавезна.
4. Све вере прихватају вишеженство.
5. Стари завет и Нови завет немају приговора када је реч о вишеженству.

6. Ислам је једина религија која налаже својим следбеницима да ожене само једну жену.
7. Не постоји запис који доказује да је Исус Христ био против вишеженства.
8. На Западу је од скоро је забрањено вишеженство (у 17.веку).
9. У време Аврама, Давида, Соломона и Исуса, полигамија је била део њихове културе. У време Исусово, полигамија је била дозвољена и била је део обичаја нарада Израилља:
 - Аврам је имао две жене
 - Јаков је имао две жене
 - Соломон је имао 700 жена
 - Краљ Давид је имао много жена
10. Исламом се постављају два услова за вишеженство:
 - Дозвољено је само до 4 жене.
 - Праведност међу женама.
11. Вишеженство решава неке проблеме друштва:
 - Већине жена у свету, самим тим неударних
 - Случај болесне жене
 - Случај неплодне жене
 - Случај удовица

- Случај разведених жена
- Блуд и превару
- Хомосексуализам

Вишеженство посланика Мухамеда

1. Вишеженство је била нормална пракса пре Ислама
2. Посланици попут Аврама, Давида, Соломона, краља Давида били су ожењени са више жена:
 - Аврам је имао 2 жене
 - Јаков је имао 2 жене
 - Соломон је имао 700 жена
 - Краљ Давид је имао много жена

3. Нико од његових непријатеља или чланова друштва га нису кривили за његово вишеженство
4. Посланик Мухамед је био заузет мисијом Ислама и ширењем поруке Ислама. Он скоро да није имао слободног времена да ужива са својим женама.
5. Посланик Мухамед је имао и друге потребе и услове поред вишеженства:
 - Обавеза ноћне молитве.
 - Забрана прихватања милостиње од других као помоћ.
 - Посланик Мухамед је имао снаге да настави пост поред осталих људи и да пости дуже.
6. Размотримо његов брачни статус: Први брак му се догодио када је имао 25 година и његова жена (Хатица) била је четрдесетогодишња двострука удовица. Посланик Мухамед је за 25 година имао само једну жену све док Хатица није умрла; тада је имао 50 година. Након тога, посланик Мухамед је за неко време био нежењен након чега је оженио шездесетогодишњу разведену жену (Севду).
7. Све његове жене биле су удовице или разведене осим једне – девице Аише. Три његове жене биле су старије од њега.
8. Посланик Мухамед је имао више жена и такви бракови су имали веће друштвене циљеве:
 - Аиша: како би ојачао везу са својим пријатељем (Ебу Бекром).

- Хафса: како би ојачао своју везу са пријатељем (Омером).
- Ум Саламх: ова старица је имала децу и сирочиће, с тога је њу оженио како би могао да се брине о њима.
- Ум Хабиба: чланови њене породице нису били муслимани и они су је малтретирали, па ју је посланик Мухамед оженио како би је заштитио.
- Севдах: ова жена је била стара удовица (60 година). Посланик Мухамед је оженио како би се старао о њој.
- Џувајраија: она и њено племе били су заточеници и након што ју је посланик Мухамед оженио, сви чланови њеног племена са њом су постали слободни.
- Сафја: Јеврејка чији је отац био јеврејски поглавар и немуслиман, она је ипак прешла на Ислам. Сврха женидбе била је њена заштита.

Женидба Аише

1. **Аиша је била спремна за удају и била је зрела:** Уговор о веридби био је закључен када је она имала 6 година и посланик Мухамед је чекао 3 године и оженио је када је имала 9 година. Обављање венчања је обављено када је Аиша имала 9 година, не када је имала 6 и за то постоји разлог. Разлог због чега се то тако одиграло јер је до 9. године Аиша изашла из пубертета и била је спремна за удају.
2. **То је било апсолутно дозвољено:** Брак посланика Мухамеда и Аише био је у потпуности легалан и прихваћен од стране свих закона (укључујући закон друштва из његовог времена). Овај брак је био потпуно прихватљив у том времену. Нико од

његових непријатеља није о томе приговарао нити га је због тог венчања нападао јер је то било општеприхваћено у том времену.

3. **Аиша никада није показивала негодовање или незадовољство:** Аишини отац и мајка су били сложни и задовољни њеним браком. С тога, она није имала проблема у вези ове ситуације. Волела је Божијег Посланика (мир над њим) превише, чак је и осећала врсту љубоморе када би видела друге поред њега. И након његове смрти се више никада није удала, а живела је 48 година након Посланика, мир над њим, и била је најученија жена, све до своје смрти. Зар ово не доказује да је била изузетно срећна у овом браку?

4. **Године за удају / оцењивање зрелости у прошлим временима:** Требамо прво разумети да је време пре 1400 година било врло другачије од данашњег, време се мењало па су се тако и људи мењали. У времену пре 1400 година било је сасвим нормално оженити младу девојку. Историјска је чињеница да су се девојке узраста од 9 до 14 година удавале по Европи, Азији и Африци. Заправо су се и у САД девојке узраста 10 година удавале до пре само једног века. Такође, зрелост девојке се другачије оцењује од места до места, и другачије кроз време тј. доба зрелости - у топлој Африци другачије је од хладне Шкотске. Они који говоре енглески могу да посете наведени линк и да погледају колика је била уобичајена просечна доб приликом удаје млађих девојака у Византијском

(Римском) царству. Овај чланак нам јасно говори; ова пракса је била норма а не изузетак, нарочито до касног 12.века.³

Суштина; не поредите прихватање / блискост данашњих друштвених пракси са онима из прошлих времена.

5. **То је уобичајено данас:** У нашем свету данас, још увек имамо људе који жене веома младе девојке. Овај сајт показује листу познатих мајки испод 11 година.⁴

Зашто би се изненађујемо неке ко је оженио деветогодишњу девојчицу пре 1400 година, кад се у свету то још увек практикује?

6. **Женидба младих девојака била је широко практикована:** Током времена посланика Мухамеда, женидба младих девојака била је нормална пракса.

- Отац посланика Мухамеда је оженио младу девојку.
- Деда посланика Мухамеда је оженио младу девојку.
- Са својих 6 година, Аиша је била верена за човека пре него што се верила за посланика Мухамеда.

³ <http://www.luc.edu/roman-emperors/aggiefran.htm>

⁴ http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_youngest_birth_mothers

- Једна од жена посланика Мухамеда (седамнаестогодишња Сафија била је јеврејска девојка, а већ је била двострука удовица) била је претходно два пута удавана за јеврејске мужеве.

Према католичкој Википедији, Јозеф Столар (стар 90 година) оженио је девицу Марију (девојчицу од 12 година).

Аврам се оженио када је имао 100 година. Мојсије се оженио кад је имао 90 година. Ово указује на то да је женидба са деветогодишњом девојчицом у том времену било сасвим нормално. Ове девојке су вероватно биле још млађе када су се вериле за ове људе. Зашто кривите посланика Мухамеда због женидбе с Аишом? Ако имате проблем са женидбом младих девојака, молим вас да будете праведни и на исти начин окривите и ове остале људе.

7. **Велика мудрост иза овог венчања:** За посланика Мухамеда је било мудро да ожени тако младу жену. Женидба Божијег посланика Мухамеда (мир над њим) девојком тог узраста била је велики благослов за све муслимане од тог тренутка. Већина хадиса (изрека и дела посланика Мухамеда) везаних за чистоћу, однос међу брачним паровима и многа друга питања су постала јаснија из Аишиних учења и преношења. Живела је дуго времена (47 година) након смрти Божијег посланика (мир над њим) и наставила је да подучава муслимане о свакодневним стварима као и онима од велике важности. Она је међу онима који су пренели највише хадиса - изрека посланика Мухамеда.

8. **Женидба је била наредба од Бога:** Посланик Мухамед Аишу није оженио из своје сопствене жеље већ по наредби од Бога. Додато овоме, његов брак с Аишом био је и савет који му је дала жена (Хаула) како би ојачао везу са својим већ блиским пријатељем Ебу Бекром (Аишиним оцем).
9. **Прочитајте његову биографију и сазнајте истину о њему...**

Садржај

ꠘ	Наслов	Стр.
1	Предговор	2
2	Порез (џизја)	3
3	Ропство	5
4	Ширење вере мачем	6
5	Убијање немуслимана	8
6	Одсецање руке	14
7	Отпадништво	15
8	Хиџаб	17
9	Вишеженство	18
10	Вишеженство Посланика	20
11	Женидба Аише	23
12	Садржај	27

